



Yıl: 2, Sayı: 3, Haziran 2015, s. 115-122

INESJOURNAL

ULUSLARARASI EĞİTİM BİLİMLERİ DERGİSİ
THE JOURNAL OF INTERNATIONAL EDUCATION SCIENCE

Özden KUŞCU¹, Filiz ERBAY², Şebnem ACAR³, Esra GÜLNAR⁴

OKUL ÖNCESİ ÖĞRETMEN ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE YÖNELİK TUTUMLARININ ÇOCUK SEVME DURUMU AÇISINDAN İNCELENMESİ

Özet

Bu araştırma, okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını çocuk sevme durumları açısından incelemek amacı ile çalışılmıştır. Araştırmanın çalışma grubuna Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi ve Mevlana Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Öğretmenliğinde öğrenim gören 395 öğretmen adayı dâhil edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak Duyan ve Gelbal tarafından bireylerin çocuklara yönelik tutumlarını ölçme amacıyla Türkçe uyarlaması yapılan "Barnett Çocuk Sevme Ölçeği" ile Üstüner (2006) tarafından geliştirilen "Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesi için pearson momentler çarpımı korelasyonu ve basit doğrusal regresyon uygulanmıştır. Araştırma sonuçları öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve çocuk sevme durumları arasında anlamlı, orta düzeyde ve pozitif yönde bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Ayrıca öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının %14 'ünün çocuk sevme durumları ile açıklandığını göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk sevme, öğretmenlik mesleğine yönelik tutum, okul öncesi eğitim.

ANALYSIS OF PRESCHOOL TEACHER CANDIDATES ATTITUDES TOWARDS THE TEACHING PROFESSION CHILDREN LIKING STATUS

Abstract

This study, preschool teachers' attitudes towards the teaching profession were studied to examine the situation of the child liking. The study group Necmettin Erbakan in Konya and Mevlana University studying Early Childhood Education at the University Faculty of Education 395 teacher candidates were included. Data collection tool as Barnett and sneaky in the survey (1990) by individuals with an assessment tool that was developed to measure the attitudes towards children, "Barnett Child Dislikes Scale" Üstüner (2006) "developed by the Attitudes towards Teaching Profession" is used. The data obtained from research was applied pearson product moment correlation and simple linear regression.

¹ Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, ozdenkuscu@hotmail.com

² Doç.Dr., Mevlana Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

³ Mevlana Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

⁴ Mevlana Üniversitesi, Eğitim Fakültesi

Research results were revealed attitudes of teachers towards teaching profession and significant status among children love, a relationship that moderate and positive. In addition, it's explained candidate teachers' 14% of the attitudes towards the teaching profession with kids liking situations.

Keywords: Loving children, attitudes towards the teaching profession, pre-school education.

GİRİŞ

Sağlıklı bir toplumun oluşumundaki en önemli unsur eğitim sistemi ve onun etkin şeklindeki işlerliğidir. Bu sistemin temel ögesinin öğretmen olduğu ve diğer ögelere göre etkileme gücünün fazla olduğu bilinmektedir. Sabır, özveri ve sürekli çalışma gerektiren öğretmenlik mesleğinde başarılı olabilmek için bu mesleği severek ve isteyerek yapmak çok önemlidir (Akt. Çapa & Çil, 2000). Özellikle okul öncesi eğitim süreci çocukların öğretmenleri ile yoğun ilişkiler yaşadıkları, öğretmenlerinin onlarla olan ilişkilerinden, iletişimlerinden, kişisel özelliklerinden etkilendikleri bir zaman dilimini kapsamaktadır. Çocukları bu dönemde etkileyebilecek olan bir diğer alan ise öğretmenlerinin mesleklerine yönelik tutumlarıdır.

Tutum, bir bireye atfedilen ve onun bir psikolojik obje ile ilgili düşünce, duygu ve davranışlarını düzenli biçimde oluşturan bir eğilimdir. Öğretmenlik mesleğini yapan bir kişinin bu mesleğe karşı tutumunun niteliği, öğretmen davranışlarını belirleyen temel etkenlerden biridir (Üstüner, 2006). Bir bireyin bir obje ya da uyarana karşı tutumunun ne olduğunun bilinmesi, o bireyin ilgili uyarana karşı davranışının da ne olacağını tahmin edilebilmesini sağlar. Aynı zamanda bir tutumun ortamsal etkenlerle etkileşim halinde davranışı meydana getirdiğini ortaya koyan araştırmalar vardır (Üstüner, 2006). Tutumlar nesnelere, insanlar ya da olaylar hakkında olumlu ya da olumsuz değerlendirilme ifadeleridir. Tutumlar, insanın bir şey hakkında ne hissettiğini ifade eder (Robbins, 1994).

Mesleğe ilişkin olumlu tutum içinde olan öğretmen, mesleğini sevecek ve işini en iyi bir biçimde gerçekleştirmeye çalışacaktır. Ayrıca araştırmalar; öğretmenlik mesleğine ilişkin olumlu tutuma sahip olan öğretmenlerin, öğrencilerin öğrenmeye yönelik başarılarını artırdığını belirtmiş, öğrencilere olumlu tutum kazandırabilecekleri sonucunu ortaya koymuştur. Olumsuz tutuma sahip olan öğretmen ise bu olumsuzluğu davranışlarına da yansıtacaktır. Bu durumdan da eğitim sistemi, özellikle de öğrenciler etkilenecektir. Çünkü öğretmenler, “Öğrencileri için model rolündedir. Çocuklar kendi güdülerine kadar hem yetişkin hem de akranların özellikle öğretmenlerin rolleriyle özdeşlik kurarak tutum ve değer kazanmaktadırlar.” (Akt. Şahin Taşkın ve Hacıömeroğlu, 2010; Karaca, 2006; Sünbül, 2003). Dolayısıyla bireylerin yetişmesinde önemli bir katkısı olan öğretmenlerin mesleğe yönelik şekilleri, kendilerini etkilediği kadar öğrencilerin gelişimlerini de etkilemektedir.

Okul öncesi eğitim alanında görev yapan öğretmenlerin sahip olmaları gereken nitelikler ve olumlu tutumlar, çocuklarla geçirilen vakit göz önüne alındığında daha da önem kazanmaktadır. Okul öncesi eğitim kurumlarında öğretmen, malzeme ve program kadar hatta daha fazla öneme sahiptir. Anne ve babasından ayrılıp okula gelen çocuğu ilk karşılayan ve çocukla gün boyu birlikte olan kişi öğretmendir (Oktay, 1999). Okul öncesi eğitim alanında görev yapan öğretmenler gün boyu, her an çocuklarla birlikte olan kişilerdir ve bu dönemdeki çocuklar kendileri ile iletişimde olan, kendi coşkularını paylaşan öğretmene güven duyarlar. Bu nedenle de okul öncesi öğretmenlerin çocuklarla iyi iletişim kurabilen bireyler olması büyük bir önem taşımaktadır (Poyraz ve Dere, 2001; Köksal Akyol ve Koçer Çiftçi, 2005). Bu nedenle

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çocuk Sevme Durumu Açısından İncelenmesi

öğretmenlik mesleğini uygulayacak olan öğretmen adaylarının bu tutumlarıyla ilişkili olan ve bu tutumları etkileyen faktörlerin belirlenmesi, ilişki düzeylerinin açıklanması önem arz etmektedir.

Öğretmenlik mesleğinin öneminden ötürü, farklı dallardaki öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının mesleğe yönelik görüşlerini ve tutumlarını belirlemek için yurtiçi ve yurtdışı kaynaklı çeşitli araştırmalar yapılmıştır. Bontempo, Barbara ve Digman (1985), Batı Virginia üniversitesinde okuyan öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin görüşlerinde en çok “önemli bir meslek” ve “yapmaya değer bir iş” (% 83,2) seçeneklerini tercih ettiklerini belirlemiştir. Brown (1992), Jamaika ve Doğu Karayip eyaletlerindeki stajyer öğretmenlerine öğretmenlik mesleğini neden tercih ettiklerini sormuş ve adaylar ilk sırada çocuklara yardım etmeyi sevdiğikleri (Jamaika %30,5, Doğu Karayip %40), ikinci sırada da topluma katkı için bu mesleği yaptıklarını belirtmişlerdir. Su (1997), California’daki eğitim okulunda yaptığı bir çalışmada yerli ve azınlık öğrencilerinin öğretmenlik mesleğinden gurur duydukları (%68 yerli, %73 azınlık) sonucuna ulaşmıştır. Kyriacou, Hultgren ve Stephens (1999), Stavanger’deki ve York’taki öğretmen adaylarından bu mesleği seçmelerinde etkili olan kararları önem derecesine göre sıralamalarını istemiş, her iki grupta da en çok “öğretme işinden zevk alma” (Stavanger %84,5, York %87,5), “çocuklarla çalışmayı sevme” (Stavanger %56,3, York %87,1) seçeneklerinin işaretlendiğini belirlemiştir (Akt. Çetinkaya, 2009).

Öğretmenlik mesleğinde başarı gösterebilmek için bilgi, beceri gibi bilişsel alan yeterlilikleri gerektirmesinin yanı sıra tutum, davranış ve sevgi gibi duyuşsal alan yeterliklerine de sahip olmak gerekmektedir (Girgin ve diğerleri, 2010). Lasley (1980), öğretmenliği meslek olarak seçecek kişilerde çocuk sevme durumunun önemli bir koşul olduğunu vurgulamış ve son yıllarda etkili öğretmenlikle ilgili çalışmalarda çocukları sevip sevmeme, sevecen olma gibi kişilik özelliklerine de değinildiğini belirtmiştir (Akt. Brown, Morehead, & Smith, 2008). Sevginin paylaşıldığı yerde insanlar kendilerini güvende hissederler. Sevgi aynı zamanda diğer olumlu duyguların da kaynağıdır. Seven insan, şefkatli, merhametli ve iyi niyetli olur (MEGEP, 2006). Bu nedenle öğretmenlerin ve bu mesleği ileride uygulayacak olan öğretmen adaylarının çocuk sevme durumlarının mesleklerine yönelik tutumlarıyla ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Öğretmen adayları mesleklerine yönelik olumlu tutum geliştirdikleri takdirde, öğretmen olduklarında görevlerini eksiksiz yerine getirme, araştırmacı ve yaratıcı düşünceyi geliştirme, öğrencileri daha kolay motive etme, zamanı etkili kullanma ve yeniliklere açık olma gibi durumlarda daha başarılı olacaklardır (Çeliköz ve Çetin, 2004) Baykara ve Pehlivan (2008) öğretmenlik mesleğini sevme ve benimseme gibi özellikleri kapsayan tutumların öğretmenlerin kendilerinden beklenen rolleri yerine getirmelerinde önemli bir yere sahip olduğunu ifade etmektedir (Akt. Şahin Taşkın ve Hacıömeroğlu, 2010). Özder, Konedralı ve Perkan Zeki (2010) ‘a göre öğretmen adaylarının seçiminde öğretmenlik mesleğini seven ve isteyen adayların seçilmesi, nitelikli öğretmen yetiştirmenin ilk adımıdır, denilebilir. Bu bağlamda, öğretmen yetiştiren kurumlarda öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının incelenmesi ve ortaya çıkan bulgular doğrultusunda bu tutumlarının geliştirilmesi için gerekli önlemlerin alınması şarttır. Alan yazın incelendiğinde daha önce öğretmenlik mesleğine yönelik tutumla ilgili farklı değişkenlerle ilişkisini ortaya koyan araştırma sonuçlarına ulaşılmış ve bu sonuçlarda öğretmenlik mesleğine yönelik tutumların tercih nedeni, mesleği isteyerek seçme, kaygı düzeyi, cinsiyet, mesleğini sevme, iş bulma

konusunda iyimser olma, sınıf düzeyi, babanın eğitimi ve okunan bölümü seçmeye karar verme zamanı, dışsal kontrol odağı ile ilişkili olduğu gözlenmiştir (Çapa ve Çil, 2000; Aslan, Köksal Akyol, 2006; Doğan ve Çoban, 2009; Bedel, 2008; Özbek, Kahyaoglu ve Özgen, 2007; Butt, ve diğerleri, 2005). Bu çalışmada öğretmen adaylarının mesleklerine yönelik tutumlarına çocuk sevmeye durumlarının etkisi araştırılmak istenmektedir. Alan yazında bu konuda yapılmış başka bir araştırma sonucuna ulaşılamamıştır. Araştırma konusunun ilk kez çalışılıyor olması açısından da önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle araştırmanın temel amacını; “ okul öncesi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları ile çocuk sevmeye durumu arasında bir ilişki var mıdır?” sorusuna cevap aramak oluşturmaktadır.

Bu amaç doğrultusunda aşağıda yer alan sorulara yanıt aranmıştır?

- 1.Okul öncesi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları ile çocuk sevmeye durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki var mıdır?
- 2.Okul öncesi öğretmen adaylarının çocuk sevmeye davranışları öğretmenlik mesleğine yönelik tutumu etkilemekte midir?

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma, genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli ile çalışılmıştır. Araştırmanın değişkenleri okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve çocuk sevmeye durumudur.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubuna Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi ve Mevlana Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümü’nde öğrenim gören öğrencilerin tamamı dâhil edilmiş ancak eksik doldurulan ölçeklerden ve doldurmak istemeyenlerden dolayı 395 veriye ulaşılmıştır. Çalışma grubunu oluşturan öğretmen adaylarının 378’ i kız, 17’si erkektir. Çalışma grubunu oluşturan öğretmen adaylarının yaşları 18 – 29 arasında değişmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplamak amacıyla “*Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği*” , “*Çocuk Sevmeye Ölçeği*” ve kişisel bilgiler sorulmuştur.

Barnett Çocuk Sevmeye Ölçeği

Barnett ve Sinisi, (1990) tarafından insanların çocuklara yönelik tutumlarını ölçme amacıyla geliştirilmiş öz bildirim türünde bir değerlendirme aracıdır. Ölçme aracının Türkiye için güvenilirlik ve geçerlik çalışması Duyan ve Gelbal (2008) tarafından yapılmıştır. Duyan ve Gelbal (2008) yaptıkları çalışmada test-tekrar test güvenilirliğini 0.85 ve iç tutarlılık katsayısı 0.92 olarak hesaplamışlardır. Bu araştırma kapsamında ölçeğin Cronbach alfa değeri tekrar hesaplanmış ve .86 bulunmuştur. Hesaplanan bu değerlerle ölçek insanların çocukları sevip sevmediğini belirlemede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kabul edilmiştir. Ölçekte 14 madde bulunmakta olup, her bir maddede belirtilen düşünceye, bireylerden “Hiç katılmıyorum” yanıtından, “Tamamen katılıyorum” yanıtına kadar değişkenlik gösteren yedi derecede görüş bildirmeleri istenmektedir. Çocukları sevmeyi belirlemeye yönelik maddelerden dördü olumsuz ve onu da olumlu anlam taşımaktadır. Olumlu maddeler puanlanırken “Tamamen katılıyorum”

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çocuk Sevme Durumu Açısından İncelenmesi

yanıtı “7” ile ve “Hiç katılmıyorum” yanıtı ise “1” ile puanlanmaktadır. Olumsuz maddelerin puanlanmasında da ”Hiç katılmıyorum” yanıtı “7” ile “Tamamen katılıyorum” yanıtı da “1” ile puanlanmaktadır. Ölçekten alınabilecek puanlar 14 – 98 arasında değişmektedir (Gelbal ve Duyan, 2010).

Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği

Araştırmada veri toplama aracı olarak, öğretmen adaylarına “öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ölçeği” uygulanmıştır. Ölçek, Üstüner (2006) tarafından geliştirilmiş olup, 10 tane olumsuz 24 tane olumlu soru maddesi olmak üzere toplam 34 maddeden oluşan 5’li likert tipi bir ölçektir.

Ölçekte yer alan 34 tutum ifadesinin her birinin karşısına beş seçenekten oluşan bir cevaplama çizelgesi yerleştirilmiş; seçenekler 5’ten 1’e doğru sıralanmış her bir ifade için “üç puan“ orta düzeyde katılımı, “bir puan” olumsuz uçtaki tutumun derecesini, “beş puan” ise olumlu uçtaki tutumun puan derecesini temsil etmiştir. Maddelerin karşısında yer alan seçenekler ve puan karşılıkları; 5=Tamamen Katılıyorum, 4=Çoğunlukla Katılıyorum, 3=Orta Düzeyde Katılıyorum, 2=Kısmen Katılıyorum, 1=Hiç Katılmıyorum şeklinde düzenlenmiştir. Olumsuz ifadeler tersten puanlanmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısı 0.93 olarak hesaplanmıştır (Üstüner, 2006).

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 22’de analiz edilmiş ve değişkenler arası ilişki pearson momentler çarpımı korelasyonu ve basit doğrusal regresyon analizleri ile sınanmıştır.

BULGULAR

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ve Çocuk Sevme Puanları Arasındaki İlişkiye Yönelik Bulgular

Tablo1. Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum ve Çocuk Sevme Puanları Arasındaki Pearson Korelasyonu

Değişkenler	Çocuk Sevme
Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum	.379 **

Tablo 1 incelendiğinde değişkenler arasındaki ilişkinin pozitif yönde, orta düzeyde anlamlı olduğu ($r = .379, p < .01$) görülmektedir.

Çocuk Sevme Durumunun Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumu Yordama Düzeyine İlişkin Bulgular

Tablo 2. Çocuk Sevme Durumunun Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumu Yordama Düzeyi

	R	R ²	F	B	Sd	Beta	t	p
Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum	.379*	.14	65,66	,725	392	,379	8,103	,000**

Tablo 2 incelendiğinde, okul öncesi öğretmen adaylarının çocuk sevme durumlarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını anlamlı düzeyde açıkladığı görülmektedir ($R = .38$;

$R^2=,14$; $F=65,66$; $p<0.01$). Bu sonuçlara göre, çocuk sevme durumunun okul öncesi öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutum üzerinde ki varyansın %14'ünü açıklamaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma, okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile çocuk sevme durumları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla ortaya koyulmuştur. Öğretmen adaylarının çocuk sevme durumları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki vardır. Ayrıca çocuk sevme durumu öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun anlamlı bir açıklayıcısıdır.

Bu beklenen bir sonuçtur. Çünkü mesleğine yönelik olumlu tutum geliştiren okul öncesi öğretmen adayları, meslek hayatları boyunca birlikte olacakları çocukları sevmeden bu mesleği ortaya koymalarının zor olacağı düşünülmektedir. Dereli İman'ın (2014) yapmış olduğu araştırmada, okul öncesi öğretmen adaylarının çocuk sevgilerinin yüksek düzeyde, dışsal motivasyonlarının ve içsel motivasyonlarının da yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. Okul öncesi öğretmenlerin çalışma grupları küçük yaş gruplarıdır. Bu nedenle çocuk sevgisi puanlarının yüksek olması öğretmen adaylarının eğitim-öğretim verecekleri çocuklara yönelik olumlu tutumlara sahip olduğunu göstermektedir.

Alan yazın incelendiğinde bu araştırmanın bulguları ile paralellik gösteren farklı sonuçlara da ulaşılmıştır. Dereli İman'ın (2014) araştırmasında okul öncesi öğretmen adayların çocuk sevme puanlarının öğretmenlik mesleğine ilişkin motivasyonlarını anlamlı düzeyde yordadığını ortaya koymuştur.

Bu araştırmadan elde edilen sonuçlara göre öğretmen adaylarının çocuk sevme durumları öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının %14 ünü açıklamaktadır. Bu tutumun açıklanamayan %86'lık kısmının ise farklı değişkenlerden etkilenmiş olabileceği düşünülmektedir.

Okul öncesi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve mesleki benlik saygılarının incelenmesi amacıyla yapılan araştırmanın sonucunda, devam edilen sınıf düzeyinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve mesleki benlik saygısından alınan puanlar üzerinde anlamlı farklılığa neden olmadığı, öğretmenliği tercih nedeninin öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve mesleki benlik saygısından alınan puanlar üzerinde anlamlı farklılık yarattığı saptanmıştır (Aslan ve Köksal Akyol, 2006).

Şahin Taşkın ve Hacıömeroğlu (2010), yaptıkları çalışmada öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları ile bağlı buldukları programlar arasında anlamlı bir farklılık olduğunu göstermektedir. Bununla beraber, adayların almış oldukları meslek bilgisi derslerinin mesleğe yönelik tutumları üzerine olumlu etkisi olduğunu belirtmişlerdir.

Çapri ve Çelikkaleli (2008) çalışmasında öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutumları üzerinde cinsiyetin önemli bir etkisinin olduğunu vurgularken, Oral (2004) ise öğretmen adaylarının cinsiyetlerine, branşlarına, öğretmenlik mesleğini tercih etme sırasına ve nedenine göre mesleğe ilişkin tutumları arasında anlamlı fark olduğunu belirtmiştir.

Öğretmenlik mesleğine yönelik yapılmış bazı araştırmalarda da, tercih nedeninin mesleğe yönelik tutumu etkilediği ve mesleğini isteyerek seçen bireyin öğretmenlik mesleğine bakış açılarının daha olumlu olduğu bulunmuştur (Zembat ve Bilgin, 1996).

Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çocuk Sevme Durumu Açısından İncelenmesi

ÖNERİLER

Bu araştırmada elde edilen veriler göz önüne alınarak aşağıdaki öneriler geliştirilebilir;

- Okul öncesi öğretmen adayları ile yapılan bu çalışma hali hazırda görev yapmakta olan okul öncesi öğretmenleri ile birlikte yapılarak sonuçlar tartışılabilir.
- Okul öncesi eğitim lisans programlarına mesleğe yönelik olumlu tutum geliştirmeye fayda sağlayacak yeni dersler eklenebilir.
- Okul öncesi eğitim alan öğrencilerin çocuklar ile daha fazla birlikte vakit geçirebilmeleri için alan uygulamaları dersleri çoğaltılabilir.
- Bu çalışma Konya ilindeki iki farklı üniversitede okuyan öğretmen adayları ile sınırlıdır. Farklı üniversitelerde okuyan okul öncesi öğretmen adaylarından toplanacak veriler ve farklı değişkenlerin sınanması ile daha kapsamlı sonuçlar elde edilebilir.

KAYNAKLAR

- Aslan, D. & Köksal Akyol, A. (2006). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları Ve Mesleki Benlik Saygılarının İncelenmesi, *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2 (15), 51-60.
- Bedel, E.F. (2008). Okulöncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları ve Bazı Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkiler. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 4 (1), 31-48.
- Brown, N. Morehead, P., & Julia B. Smith J. B. (2008) But I love children: changing elementary teacher candidates' conceptions of the qualities of effective teachers. *Teacher Education Quarterly*, Winter, 169-183.
- Butt, G., Lance, A., Fielding, A., Gunter, H., Rayner, S. Ve Thomas, H. (2005). Teacher Job Satisfaction: Lessons From The TSW Path Finder Project. *School Leadership and Management*, 25, 455-471.
- Çapa, Y., Çil, N. (2000). Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 18 : 69 – 73.
- Çapri, B., & Çelikkaleli, Ö. (2008). Öğretmen Adaylarının Öğretmenliğe İlişkin Tutum ve Mesleki Yeterlik İnançlarının Cinsiyet, Program ve Fakültelerine Göre İncelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 33–53.
- Çeliköz, N. ve Çetin, F. (2004). Anadolu Öğretmen Lisesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarını Etkileyen Etmenler. *Milli Eğitim Dergisi*, 162, 160-167.
- Çetinkaya, Z. (2009). Türkçe Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi. *İlköğretim Online*, 8(2), 298-305.
- Dereli İman, E. (2014). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Çocuk Sevgisi ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Motivasyonlarının İncelenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 7(4), 482-505.
- Doğan, T. & Çoban, A.E. (2009). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları ile Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *Eğitim ve Bilim Education and Science*, Cilt 34, Sayı 153 157-168.

- Duyan, V. & Gelbal, S. (2008). Barnett Çocuk Sevme Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlama Çalışması. *Hacettepe Üniversitesi, Eğitim ve Bilim*, 148 (33).
- Girgin, G., Özyılmaz Akamca, G., Ellez, A. M. & Oğuz, Evrim (2010). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları, Mesleki Benlik Saygıları Ve Mesleki Yeterlik İnançları, *Buca Eğitim Fakültesi Dergisi* (28).
- Karaca, E. (2006). Öğretimde Planlama ve Değerlendirme Dersine Yönelik Bir Tutum Ölçeği Geliştirme. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 16, 213–230.
- Köksal Akyol, A. ve Koçer Çiftçibaşı, H. (2005). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Empatik Beceri Düzeylerinin Belirlenmesi [The Determination of the Empathy Skills of Early Childhood Teacher Candidate]. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 21,13-23.
- MEGEP, (2006). T.C. Millî Eğitim Bakanlığı Meslekî Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi. Ankara.
- Oktay, A. (1999). Yaşamın Sihirli Yılları: Okul Öncesi Dönem. İstanbul:Epsilon Yayıncılık.
- Oral, B. (2004). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumları. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 15, 88–98.
- Özbek, R., Kahyaoğlu, M. & Özgen, N. (2007). Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Görüşlerinin Değerlendirilmesi, *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*. 2 (8), 83-97.
- Özder, H., Konedralı, G. & Perkan Z. C. (2010).Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*. 2(16), 253-275.
- Poyraz, H. & Dere, H. (2001). Okulöncesi Eğitiminin İlke ve Yöntemleri. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Robbins, S. (1994) Örgütsel Davranışın Temelleri (Çev: Sevgi Ayşe Öztürk) Eskişehir ETAM Basım Yayın.
- Sünbül, A. M. (2003). Bir Meslek Olarak Öğretmenlik. Ö.Demirel ve Z. Kaya (ed.), *Öğretmenlik Mesleğine Giriş* (3. baskı, 243-278). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Şahin Taşkın, Ç., Hacıömeroğlu, G. (2010). İlköğretim Bölümü Öğretmen Adaylarının Mesleğe Yönelik Tutumları: Nicel ve Nitel Verilere Dayalı Bir İnceleme *İlköğretim Online*, 9(3), 922-933.
- Üstüner, M. (2006), Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması, *Kuram Ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*. *İnönü Üniversitesi*. Sayı 45, 109-127,
- Zembat, R. ve Bilgin, H. (1996). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Öğretmenlik Tutumlarının İncelenmesi. *II. Ulusal Eğitim Sempozyumu Bildirileri*. M. U. Atatürk Eğitim Fakültesi. 18-20 Eylül. İstanbul.